

Vorm te dominant bij 'Stapper'

De voorstelling 'Stapper' van het Alkmaarse gezelschap Unieke Zaken beleefde gisteren op het Internationaal Jeugd-theater Festival haar première.

Het is inmiddels alweer de tiende productie van het in 1990 opgerichte gezelschap. Unieke Zaken onderscheidt zich door fysieke, beeldende voorstellingen zonder tekst.

'Stapper' is het verhaal van een mannetje dat gewapend met een koffer zijn huis verlaat. Hij kruipt door een kast en belandt in vreemde werelden vol rotsen, vuur en water. In deze magische landschappen beleeft hij een aantal absurdistische avonturen, waarin voorwerpen niet lijken wat ze zijn, als vanzelf van plaats verwisselen of zomaar spoorloos verdwijnen.

Bovendien wordt hij op de huid gezeten door twee plagerige meiden. Aan het slot keert het mannetje terug door de kast en sluiten de drie vrede.

Pop-ups

Dat een voorstelling het niet van de inhoud moet hebben, hoeft geen belemmering te zijn. Decor en verrassende visuele vondsten kunnen het geheel ook dragen. Unieke Zaken heeft met de vormgeving inderdaad behoorlijk uitgepakt. Meestershoge decorstukken die vol blijken te zitten met trucs, oefjes en pop-ups. Drie muzikanten die live op het podium de scènes ondersteunen en tientallen gestileerde acis met bordkartonnen rekwisieten. Ingre-dienten te over om er een flitsende, hilarische voorstelling

van te maken.

Waarschijnlijk moet 'Stapper' nog groeien, maar op deze première kwam de voorstelling niet echt los. Ondanks een aantal vernakelijke momenten en goede vondsten bleef het tamelijk tam. De acteurs spelen nog vooral 'op afspraak', waardoor de zogenaamde spontaniteit geforceerd aandoet. Maar bovenal lijken de spelers nog meer onder de indruk van hun visuele grappen en grollen dan het publiek. Met als gevolg dat het tempo langzaam maar zeker uit de voorstelling wegebt. De breed uitgesponnen acts werken vertragen en missen spanning. Het publiek, ook de allertemmin werd de vondst dan toch nog herhaald. Wat 'Stapper'

JEUGDTHEATERFESTIVAL

'Stapper' door Unieke Zaken. Regie: Ria Marks, Spel: Peter Bolten, Pamela Menzo, Mirjam Morsch. Gezien: zondag 27 februari. De Vest, ALKMAAR (première). Nog te zien: AMSTERDAM, De Krakeling, 15 maart en 19 april; HEEMSKERK, De Cirkel, 8 april; ZAANDAM, Zaantheater, 5 mei. Leeftijd vanaf 4 jaar.

voorts onduidelijk maakt is een gebrek aan onderscheid tussen de personages. De karakters zijn net als de rekwisieten één-dimensionaal. Ook de onderlinge relatie tussen de drie blijft vaag. Conflicten blijven aan de oppervlakte. Dit gebrek aan dramatische spanning zorgt wederom voor een vertragende werking en maakt het geheel wel erg braaf.

De gekozen vormgeving biedt veel mogelijkheden, maar vooral snog zit de vorm de inhoud in de weg.

NICO MEURS